

Budapest-Rákoskeresztúri Református Egyházközség
MISSZIÓI MUNKATERV 2021

„A HÁLAADÁS ÉVE”

Összeállította:
Sóskuti Zoltán lelkipásztor

Jóváhagyta az Egyházközség Presbitériuma
2020. december 14-ei gyűlésén a **xx/2020. sz.** határozattal

„Előhang”

Missziói Munkaterről és pandémia

A 2020-ra nézve néhány fontos előzetes megjegyzéssel kezdtük a Missziói Munkaterrét, leírva annak alapelveit, megokolva e tervezés fontosságát. Azonban ez az esztendő olyan helyzetet hozott, amire álmunkban nem gondoltunk volna. Az „ember tervez – Isten végez” annyira kézzelfogható lett a vírusjárványt átélve, hogy gyakorlatilag minden tervünk „bedőlt”. Ahogyan országosan, családlag, úgy a gyülekezeti hitéletre nézve is igaz ez: megfogalmazott terveinkből nem sok valósulhatott meg.

Hozzá kellett szoknunk, hogy tényleg nem tudunk tervezni, egyáltalán nem tudjuk, mit hoz a holnap. Hívő emberként valóban valóságos megélésé lett: Isten kezében van a sorsunk. Nem mintha eddig másképp lett volna, de ezt most ez a nehéz idő belénk véste. Közben azzal is szembesültünk, hogy betegség és vele együtt a halál is bármikor ránk törhet. Az agyunkkal ezt is tudtuk, csak nem számoltunk vele. Összefoglalva, egészen komolyan tudjuk mondani az Ige szavait, már nem hamis alázatossággal, hanem valóságosan átélve: „ha az Úr akarja és élünk”...

A nagyvilágra és benne hazánkra olyan idők jöttek, melyet mi még sosem tapasztaltunk, amire nem voltunk felkészülve. Egészen új körülmények között kellett megállnunk a helyünket – a gyülekezeti élet dolgában is. Hozzá kellett szoknunk a kézfertőtlenítéshez, az énekeskönyvek és a liturgiás lapok hiányához, a biztonságos távolságtartásból adódó kihagyott helyekhez, ritkásan „belakott” templomhoz, a kézfogás elmaradásához, majd pedig márciustól-júniusig, aztán novembertől újra a templom bezárásához. Ez utóbbi egészen abszurd: bezárt templom. Kimondani is iszonyat!

Már a határ az „online” és az „offline” gyülekezeti alkalmak között húzódott... A válság új utakra kényszerített minket.

Rendkívüli időszak

Rendkívüli beszámoló a 2020-as esztendőről

Lássuk, hogyan éltük meg tehát ezt az időszakot!

(1) A **Presbitériumnak** elektronikus úton kellett tárgyalnia, felelős döntéseket hoznia. Ebben a presbitériumi közösség jól vizsgázott: igen komolyan véve a helyzetet, időben, felelősen és egységben tudta meghozni a szükséges döntéseket (sokszor bölcsen megelőzve a hivatalos eligazításokat).

(2) Hála Istennek, új **honlapunk** éppen a válság kitörése előtt vált készsé, alkalmassá arra, hogy ide „áttelepüljön” a gyülekezeti élet. Lelkipásztoraink, gyakornokunk gyorsan elsajátítva ennek kezelését, gazdagon tudta „táplálni lelki jókkal” otthonainkba szorult közösségünket. Különböző videócset felületeken át, honlapunk és **YouTube-csatornánk** segítségével sokféle alkalom segített abban, hogy ne essen szét közösségünk, ne maradjon lelki útravaló nélkül.

- A YouTube-on közvetített és felvételen elérhető **gyermek- és felnőtt Istentiszteleteink** (igen „magas nézettséggel”), melyeket templomunkban vettünk fel – ha nem is pótolhatták a valódi találkozást –, valamint „átmentettek” a nehéz időkre, lelkiileg építették a közösséget.
- A **KonfFlI alkalmak** is többféle elektronikus formában biztosították az ifjak készülését a konfirmációra.
- A **Házi Biblia Körök** nagy erőfeszítések közepette, kitanulva annak lehetőségeit, online formában „találkoztak”, tartották tovább alkalmukat.
- Hasonlóképpen az **Ancora** ifjúsági csoportunk is igyekezett online eszközökön át összetartani.
- Tavasszal a **Napi Zsoltáros Gondolatok** minden napra adtak egy kis erősítést, lelki táplálékot, segítettek érteni, imádkozni, remélni három hónapon át.
- Az őszi „templomzárás” után a kedden, csütörtökön és szombaton a honlapon olvasható **TüKörKépeink** sorozat gondoskodik lelki tápláltságunkról (benne Ige, ima, gondolatok, lelki ének és egy gyülekezeti tag, -házaspár biznységtétele, üzenete).
- Az őszi időszaktól minden hétfőn a **Kérdések órája**, minden szerdán pedig a **internetes Bibliaóra** kerül fel honlapunkra videós formában.
- Több spontán mozdulás között egy lelki olvasmányokra épülő **internetes olvasó kör** is alakult közöttünk.

(3) Talán közösségünk eddigi erőssége most sokat segített szorult helyzetünkben: spontán módon **törődtek egymással tagjaink**, telefonon, ímélen, a csetelés különböző lehetőségei segítségével odafigyeltek egymásra, segítették egymást: élt tovább az „online térben” is gyülekezeti közösségünk megtartó hálója. A **lelkipásztorok is** intenzíven, spontán és tudatosan is, folyamatosan igyekeztek tartani a kapcsolatot a rájuk bízottakkal.

(4) A tavaszi karantén idején az Istentiszteletekhez elkészült liturgiás lapokat „**littlap-postásaink**” kivitték azoknak a testvéreinknek, akiknek nem volt lehetősége interneten kísérni minket.

(5) Az év első két hónapjában és középső részében a **szokásos gyülekezeti életet** élhettünk – persze a helyzetből adódóan nem minden esetben a megszokott módon.

- Tarthattunk **Istentiszteletet** (a nyári nyitás után egy nagyon szorgalmas „fogadó csapat” segítségével a járványügyi előírásokat betartatva közösségünk tagjaival).
  - A **szerdai Bibliaórák**, a **Baba-Mama Kör**, a **Házi Biblia Körök**, a **KonfIFl**, az **Ancora ifi csoport**, az **Imacsoport** vagy éppen a **Kánon Kör** is tudott találkozni, együtt, közösségben megélni hitünket.
  - **Hitoktatóink** hűséggel végezték folyamatosan ebben a nehéz évben is munkájukat két egyházi, két állami iskolában és több óvodában (ezek közül sajnos több intézményben nem kezdhettük el a hitoktatást ősszel).
  - Megalakult egy csapat, akik **a kert ügyét** hordozva szívükön, sok és sokféle munkát végeztek el jókedvvel a templomkertben – sőt ehhez egy sikeres pályázat is hozzájárulhatott anyagiakban.
  - Örvedetes, hogy még meg tudtuk tartani februárban, a minden évben szokásos és olyan sokat adó, **Házasság Hétfőjénket** („Közösségben lenni egymással” címmel).
  - **Kazuális alkalmakkal** szolgáltunk ebben az évben is: keresztelek, esküvők és temetések zajlottak – utóbbiak a pandémiás időszakban is...
  - Nyárra nagyot álmondtunk... **Templomunk felszentelésének 20 éves évfordulóját** szerettük volna méltóképpen megünnepelni. Erre egyrészt egy nagy közös Istentiszteletet terveztünk „szülőanya-gyülekezetünkkel”, a rákosligetiekkel közösen. Ez „csökkentett formában”, de Urunknak hála legyen, megvalósult: a rákosligeti lelkipásztor és gondnok asszony, esperesi- és polgármesteri illetve templomépitő lelkipásztorunk özvegyének beszédével, részvételével. Szép alkalom lehetett! Másrészt **„Nyári Gyülekezeti Napok”** címmel terveztünk ez elé egy több színes alkalomból álló rendezvénysorozatot, mely sajnos teljes egészében elmaradt. 2020-ban ez helyettesítette volna a nyári gyülekezeti tábor is – így aztán mindkét, közösségünk számára meghatározó építőelemről le kellett mondanunk...
- (6) Ebben az évben **sok mindenről kénytelenek voltunk lemondani.**
- Idén elmaradt a **húsvéti- és a pünkösti ünnepkör** alkalmainak, a **Reformáció ünnepének** közös megélése (és e sorok írásakor az rajzolódik ki, hogy a **Karácsonnyal** is hasonlóképpen lesz sajnos). (Ünnepünket kiemelt internetes alkalmakon át élhettük meg – egy alkalommal bekapcsolódva a közegyházi központi Istentiszteletbe is.)
  - Elmaradtak a **közös Úrvacsorák** – erre mindössze kétszer került sor ebben az évben (ezt is olyan fájó rögzíteni itt).
  - Az év elején megkezdett **Keresztkérdések** missziós sorozat utolsó alkalmait már sajnos csak online tudtuk megtartani.
  - Elmaradtak a szokásos **gyermekdelutánok** és a nyárra tervezett **napközis tábor** is. Nagy szomorúság ez – hiszen az egyébként válság alatt is folyamatos (online vagy offline) óvodai- és iskolai hitoktatás fontos kapcsolatai, erősítői ezek...
  - Idén a **konfirmáció** is elmaradt. Ennek két oka van: egyrészt a válság okozta abnormális helyzet, másrészt a konfirmációra kész, megérlelődő három fiatal döntése, akik úgy látták végül is jobbnak, ha megvárják a következő, azaz a 2021-es évet. Csak remélni tudjuk, hogy erre sor kerülhet – a régi szép keretek között!
  - Nem tudtunk **új testvérgyülekezeti kapcsolatot** sem kiépíteni ebben az évben. Bár találkoztak a lelkipásztorok pár órára Budapesten, de elmaradt a beregsomi reformátusok meglátogatása és viszont fogadása is – tehát az ismerkedő, kapcsolatot kiépítő fázis...

- Elmaradt sajnálatosan **patronált gyülekezetünk, a Vajszlói Társegyházközség meglátogatása** is.
- Már szervezés alatt állt egy **debreceni buszos kirándulás** (kiváló programmal), illetve **több egyházmegyei református egyházközség meglátogatása** – a járvány miatt ezekről is le kellett mondanunk.
- Fájó szívvel kell lemondanunk az idősebb testvéreinknek készített szokásos **advent-karácsonyi vendégségről...**

(7) Utóbbiakhoz kapcsolódóan azt viszont örömmel jegyezhetjük meg, hogy a járvány miatt az internetre kényszerülés révén, lehetősége nyílt közösségünk tagjainak, megismerni más gyülekezeteket, felekezeteket, lelkipásztorokat – hiszen **virtuálisan „kirándulhattunk” más közösségek alkalmaira** is. Ebben az értelemben, a kitűzött „Egyház éve” céljait ezek jól szolgálhatták – ennyiben akár javunkra is válhatott a válsághelyzet.

(8) Úgyszintén a válság tette még inkább szükségessé és alkalmas segítő eszközzé a **„Virtuális Gyülekezeti Kurzust”**, amely öt tíz-tíz perces alkalomból áll, és YouTube csatornánkon megtekinthető. Ebben tanulhatunk arról, mit jelent az Egyház (mely egyik fő célkitűzésünk volt 2020-ra!), mit jelent reformátusnak lenni, milyen alapelvei vannak közösségünknek (kilenc pontos küldetésnyilatkozatunk), és mi az a kontextus, kihívás, amiben élünk. Ez a fajta tanulás, tanítás új perspektívákat nyit előttünk.

(9) Létrejött a **diakóniai szolgáló csapat**, és vezetésük, kapcsolattartásuk módja is kialakult. A diakóniában szolgálók sokféle apróbb-nagyobb fizikai-, lelki-, anyagi segítséggel tudtak közösségünk tagjain segíteni. Ennek része a készülő adventi csomag, melyet 80 címre visznek ki. Az önkormányzat szociális megmozdulásában is részt vállalt közösségünk anyagilag, ahogy eddig is tettük.

(10) Bár a koronavírus nem tizedelte meg közösségünket (betegeink, Istennek hála, felépültek), soha ilyen évünk nem volt a gyülekezet fennállása óta, hogy ennyi régi törzs gyülekezeti tagunk menjen el a minden élők útján. **Sok testvérrel lettünk tehát kevesebben**, mély fájdalommal (sokszor a korlátozások miatt nagyon kevés jelenlévővel) búcsúztunk el drága testvéreinktől...

(11) Ebben az évben is szolgálhattunk a Károli Gáspár Református Egyetem Teológiai Kara felé, hiszen Esperesünk kifejezett kérésére, újra fogadtunk **mentorálásra teológus hallgatót** (nagy megtiszteltetés ez közösségünk számára!) akinek, sok mentori beszélgetés, tanulás mellett, sokféle szolgálatából is kaphattunk lelki jókat. A nehéz, rendkívüli körülmények között is be tudtuk fogadni, segíteni, és ő is otthonra talált közöttünk – így is hasznos év lehetett számára és számunkra is ez a majdnem egy esztendő.

(12) Két kezdeményezés is elindult még közösségünkben: egy **lelki olvasókör**, ami online időkben is sok lelki haszonnal tud működni; illetve gyülekezetünk különböző körei és szolgáló csapatai között kiépülő **imakapcsolatok**.

(13) Az idei év a **konfirmációra biztatás, segítés**, éve is lett volna, azon testvérek részére, akik még nem konfirmáltak, hogy a Magyarországi Református Egyház egyháztagságról szóló előírásainak megfelelően a Választói Névjegyzék elkészítésénél. Sajnos ebben sem tudtunk sokat haladni.

ÖSSZEFOGLALÁSKÉPPEN három fontos megjegyzés:

I.) Bár nyilvánvalóan fellazította „közösségünk szövetét” a válság, többen elsodródtak, lazábbra engedve a szálakat a gyülekezet felé – mégis elmondhatjuk, hogy a nyári újrakezdés alapján úgy látjuk, a gyülekezet egyben maradt és egységében megerősödve élte át ezt a nehéz évet. Ez látszik az „online” időszakban is alkalmainkon való részvételt tükröző adatokon, a reflexiókon, illetve az egymás

közötti kapcsolatok élénkségén. Ennek jele a sok-sok látható és láthatatlan szolgálat, ahogyan egy-egy ügy, feladat mellé sokan odaálltak.

II.) Mindez az anyagiakban is tükröződik. Bár kevesebb a bevételi oldal, kisebb a kiadási oldal – de mindezen túl, a közösség tagjai anyagilag is szívükön viselik az Egyházközség sorsát (még külön a beosztott lelkesi lakásra való adakozás is elindulhatott).

III.) A nehéz körülmények ellenére lelkiükben épültünk, s ha terveink nagy része nem is valósulhatott meg, sok lelki jót, nem várt ajándékot kaphattunk Istenünktől!

Gyülekezetünk 2021-ben

„Óvatos tervezés”

◆ 2008: "A misszió éve" ◆ 2009: "A belső építkezés éve" ◆ 2010: "A vigasztalás, lelki gondozás éve" ◆ 2011: "A gyerekmunka éve" ◆ 2012: "A misszió (evangelizáció és diakónia) éve" ◆ 2013: "A (testvéri) KÖZÖSSÉG ÉVE" ◆ 2014: "Az identitás éve" ◆ 2015: "Az összetartozás éve"... ◆ 2016: „A megújulás éve”; 2017: "Növekedés és továbbadás éve" ◆ 2018: „Tanulás éveként”. ◆ 2019: „A templom éve” ◆ 2020: „Az Egyház éve”

Hol tartunk most – mindezek után? Milyen helyzetben ér minket a 2021-es évkezdés? Mik most a szükségünk? Mit látunk előre? (Szinte semmit...)

Hogyan tervezzük 2021-re?

E kérdések gyötrő szorításában kell valamit leírnunk ezek után a jövő esztendőnkéről...

LEGYEN 2021. A HÁLAADÁS ÉVE!

BEVEZETŐ GONDOLATOK:

Legyen előttünk a teljes 103. Zsoltár, a maga gazdag üzenetével. Hiszen olyan sok ponton érint bennünket ez az imádság! Jó lenne a következő esztendőben ezen a teljes zsoltáron sokat-sokat elmélkednünk!

Zsoltárok könyve 103. rész

1 Dávidé. Áldjad, Ielkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! 2 Áldjad, Ielkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! 3 Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, 4 megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. 5 Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé. 6 Minden elnyomottal igazságosan és törvényesen bánik az Úr. 7 Megismertette útjait Mózes-szel, cselekedeteit Izráel fiaival. 8 Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. 9 Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. 10 Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. 11 Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. 12 Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket. 13 Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz. 14 Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk. 15 Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. 16 Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. 17 De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is; 18 azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra töreksenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit. 19 Az Úr a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenben uralkodik. 20 Áldjátok az Urat, angyalai, ti, hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára! 21 Áldjátok az Urat, ti, seregei, szolgálói,

akarátának végrehajtói! 22 Áldjátok az Urat, ti, teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az Urat!"

Azonban kiemelten a következő részlete képezi jelen Missziói Munkatervünk alapját:

**„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!
Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!"**

(Zsolt 103, 1-2)

Talán többen meghökkentünk, amikor egyik presbiter testvérünk felvetette presbiteri levelezésünkben, hogy a 2021-es év fő témája legyen a **hálaadás**. Ám igen hamar tudtunk mégis kapcsolódni ehhez: „Igen. Tényleg!” Mi más lehetne! Ez már tényleg hitből fakadó, megdöbbentő válasz arra, ami minket 2020-ban ért. Hálát adni egy ilyen szörnyűség után, egyéni- és közösségi életünk ilyenarányú beszűkülése után? Igen!

Ahogy gyakran mondjuk: „jobban van dolgunk, mint érdemelnénk”. Igen. Még mindig! Még mindig annyi mindenünk van! A jelen mellett pedig visszagondolhatunk a múltunkra (személyesen és közösségileg is): mennyi jót tett velünk az Úr! Akkor azt megérdemeltük? Nem! Engedjünk a zsoltárosnak: el ne feledkezzünk arról, hogy mennyi jót tett velünk az Úr!

A hálaában erő van. Mert Ahhoz fordulunk, Akitől eddig is annyi jót kaptunk – Isten kezében voltunk és vagyunk most is! A hálaában világosság ébred: emlékeztet minket arra, hogy Kivel van dolgunk – Kicsoda is a mi Istenünk: hatalmas és szeret; hatalmasan szeretet! A hála derűssé és elégedetté tesz bennünket, mert megtanít annak örülni, amink van.

A hálaadás Isten elé hív: Rá nézni, Őt dicsőíteni – és ahogy ezt tesszük, egyre kevésbé magunkat (és gondjainkat) látjuk, mert egyre inkább csak Őt nézzük, Őrá figyelünk. Az imádságnak ez az útja tud megvigasztalni, reményt adni, megmaradni és kitartani, akkor is, amikor nehéz...

Olyan sok mindent kaptunk Jézus Krisztusban! Olyan sok mindent kapott kétezer év alatt Krisztus Egyháza! Olyan sok kincset hordozhat a mi református felekezetünk! Olyan csodálatosan munkálkodott gyülekezetünkben Istennek Lelke az elmúlt két évtizedben! Olyan gazdagon gondoskodott Atyánk rólunk!

VAN MIÉRT HÁLÁT ADJUNK!

Legyen ez a jelmondatunk 2021-ben – bármit is hoz a jövő! Nehéz így tervezni... A biztos pont az eljövendőben van: amikor Krisztus magával viszi az övéit a Mennyei Hazába az idők végezetén. Addig nem tudjuk, mit hoz a holnap, nincs a mi hatalmunkban – csupán várni az Eljövendőt, és hagyni, hogy ez a várakozás aktivizáljon minket minden nap, mindig azon keretek között, amik adatnak!

KONKRÉT TERVEINK:

Óvatosan tervezzünk, hát most! Ha Urunk akarja és megengedi – ezeket szeretnénk megvalósítani, megélni:

- I. Tanulni minden körülmények között hálát adni – alkalmaink középpontjába a hálaadást helyezve (a Bevezető gondolatok „jegyében”)

II. Visszatérve az „online térből” **a gyülekezet szokásos alkalmait visszaállítani – megkeresve, visszahívogatva a gyülekezet tagjait**

* amennyiben a járványhelyzet sajnálatosan elhúzódik, akkor a jelenleg kialakult rendben él tovább közösségünk

III. Néhány **kiemelt alkalmat** szeretnénk megtartani (ha lehetőségünk nyílik rájuk):

1. Munkatársi nap(ok)
2. (Házassági Hétvége)* * későbbi időpontban kerül megrendezésre vagy elmarad
3. Tavaszi Keresztkérdések sorozat
4. Nyári gyülekezeti tábor* / vagy Nyári Gyülekezeti Napok**
* ** amelyikre / ahogy módot ad a külső helyzet
5. Őszi buszos kirándulás
6. Őszi evangélizációs hét
7. Gyerekdélutánok
8. Kultúrális programok

IV. Néhány **kiemelt ügyet** szeretnénk előremozdítani:

1. Látogatások a testvérgyülekezeti kapcsolatban (Vajszló, Beregsom)
2. Beosztott lelkészi lakás (gyűjtés, vásárlás)
3. Szeretnénk egy új ifjúsági csoportot indítani a 2021-ben konfirmálókából
4. Konfirmációra biztatása, segítése közösségünk még nem konfirmált felnőtt tagjainak (annak minden lelki gyümölcseivel, illetve azért is, hogy Választói Névjegyzékben az MRE szabályaihoz igazodva szerepelhessenek).
5. A temető szellőztetésének / új kijárat nyitásának kérdése
6. Döntés a templomtér légkondicionálásában (felszerelése vagy elvetése)

ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

- Sóskuti Zoltán lekipásztorunk 2020 szeptemberétől végül is nem ment **szombatfélévre** – a gyülekezet helyzetére tekintettel. Ezért elcserélte a terminusát a rákoshegyi lekipásztorral (ahol jelenleg helyettes lelkészként is szolgál). Így erre a szombatféléves regenerálódásra 2021 márciusától kerül sor. Ezalatt beosztott lelkészünk illetve az Egyházmegye által kirendelt lelkész testvérünk (szintén beosztott lelkészi státusban, akinek fizetését Egyházmegyénk állja) helyettesítik. Hivatalos helyettes elnök lelkész pedig a mátyásföldi lekipásztor lesz (gyülekezeti gondnokunkkal vezetve közösségünket) – hivatalos dolgokkal hozzá kell majd fordulni, övé lesz a lelkészi aláírás joga.
- Az előzőkből adódóan a 2021-es esztendőre nem fogadunk teológus hallgatót.
- A „gyülekezeti háló” erősítése, javíthatása, továbbszövése maradjon fókuszunk a közösség életére nézve. Ennek két fontos mozdulata az Evangélium hirdetése és megélése. Ne engedjük, hogy erről bármi is elvonja a figyelmünket! Tágítsa Isten Lelke a szívünket, indítson fel bennünket, vezessen, tegye ezt közösségi- és egyéni életünkben konkréttá és sokszínűvé!

Budapest, 2020. december 14.

Dr. Hajdú Csaba
gondnok

Sóskuti Zoltán
lelkipásztor